

ligt at nægte at fremme forretningen, hvis rekvirenten dog kan sandsynliggøre sin ret. For sådanne tilfælde foreslår Retsplejerådet, at der skabes udtrykkelig lovhjemmel for, at fogedretten kan fremme forretningen mod, at rekvirenten stiller sikkerhed for den skade og ulempe, som forretningens gennemførelse vil kunne påføre rekviritus. Sikkerheden bør frigives ved udløbet af en 3 måneders frist, medmindre rekviritus forinden fristens udløb rettidigt har iværksat anke eller kære eller har anlagt retssag.

Der henvises i det hele til betænkningen s. 35 ff. og s. 63 ff.

3.1.2. Justitsministeriets overvejelser

I forbindelse med høringen over Retsplejerådets betænkning er der fremkommet forskellige synspunkter vedrørende fogedretternes saglige kompetence og bevisførelsen i forbindelse med umiddelbare fogedforretninger.

Det kan særligt nævnes, at præsidenterne for Østre og Vestre Landsret og Den danske Dommerforening har anbefalet, at man følger forslaget fra arbejdsgruppens mindretal vedrørende den nærmere afgrænsning af fogedrettens kompetence.

Det hedder således i høringssvaret fra præsidenten for Vestre Landsret bl.a.: »Den af flertallet foreslåede undtagelsesregel forekommer for snæver, og det må befrygtes, at reglen sammen med de foreslåede regler om bevisførelse – hvorefter fogedretten ikke kan afvise at foretage en forretning, selv om den må give anledning til en vanskelig bedømmelse af jus og/eller faktum – kan få den virkning, at området for umiddelbare fogedforretninger udvides på en sådan måde, at det vil vise sig u hensigtsmæssigt og skabe retssikkerhedsproblemer, idet krav, som bør finde deres afgørelse under en domssag, søges gennemført under den mere summariske fogedprocedure. Medtagelsen af et «betænelighedskriterium» vil, som det er anført af mindretallet, gøre det muligt at anvende det forholdsvis detaljerede regelsæt med en under hensyn til sagernes uensartede karakter samt til retstradition og -udvikling ønskelig fleksibilitet.«

Justitsministeriet finder, at krav, hvor hensynet til sagens forsvarlige behandling tilsiger, at afgørelsen sker under en domssag, ikke bør søges gennemført under den mere summariske fogedretsprocedure. Der kan herved særligt peges på den situation, at en sag ikke falder ind under retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1-5, men hvor en konkret afvejning undtagelsesvis fører til, at den bør behandles ved en domsret, der tillige har karakter af specialret, som skifteretten eller ved boligretten under medvirken af lægdommere med de processuelle garantier og saglige fordele, der knytter sig hertil.

På denne baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst at supplere de af Retsplejerådet foreslåede kriterier med det omhandlede »betænelighedskriterium«, som foreslået af arbejdsgruppens mindretal og i de ovennævnte høringssvar fra retterne. Fogedretten bør således efter anmodning fra rekviritus undtagelsesvis kunne undlade at behandle en sag under en umiddelbar fogedforretning, hvis det forekommer betæneligt, uanset om sagen er omfattet af de i retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1-5. Rekvirenten må i så fald indtale sit krav under et sædvanligt civilt søgsmål.

Foresættes der ikke anmodning om afvisning af en fogedforretning, der indebærer sådanne vanskelige eller principielle spørgsmål, fordi rekviritus ikke er til stede, vil fogedretten eventuelt undtagelsesvis kunne udsætte sagen, jf. herom under pkt. 3.2.1.

Det findes hensigtsmæssigt, at der fortsat gives rekviritus og navnlig tredjemand, som måtte være indtrådt i sagen efter retsplejelovens § 499, en mere vidtgående adgang til bevisførelse end rekvirenten. Denne praksis forekommer velbegrunnet, ikke mindst fordi de umiddelbare fogedforretninger gennemføres, uden at der foreligger et sædvanligt eksekutionsfundament.

Justitsministeriet kan iøvrigt tiltræde de af Retsplejerådet anførte synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 1, nr. 2 (§§ 596 og 597).

3.2. Fremgangsmåden ved umiddelbare fogedforretninger m.v.

De nugældende regler om umiddelbare fogedforretninger indeholder kun få selvstændige regler om fremgangsmåden ved forretningen, og det antages derfor, at reglerne om udlæg i vidt omfang finder anvendelse med de tilpasninger, som følger af sagernes forskellige karakter.

3.2.1. Retsplejerådets overvejelser og indstilling

Retsplejerådet finder, at der i et vist omfang er behov for at udforme selvstændige regler for de umiddelbare fogedforretninger, og at det herudover bør præciseres, i hvilket omfang øvrige regler i retsplejeloven skal finde anvendelse. I betragtning af, at umiddelbare fogedforretninger foretages på et mindre sikkert grundlag end udlægsforretninger, og at fogedrettens afgørelse i ikke ubetydeligt omfang træder i stedet for en afgørelse ved dom, finder Retsplejerådet, at der bør opstilles regler, som i videst muligt omfang sikrer, at fogedretten så tidligt som muligt får et fyldestgørende grundlag for sin sagsbe-